

[Svend Haugaard.]

Der er talt meget om ikke at hindre en naturlig strukturændring. Det, man her gør, er netop kunstigt at fremkalde krav om en jordsammenlægning, mens man hindrer den naturlige specialisering, der kan finde sted, hvis man får en stor omsætning i en stor produktionsgren inden for et forholdsvis begrænset areal. Arbejder man ikke her imod tidens udvikling? Det er i dag sådan, at ca. en tiendedel af landbrugerne er selvforsynende og nettokornsælgere, to tredjedele køber korn og en fjerdedel er selvforsynende. Det foreliggende lovforslag vil fremme selvforsyningen; er det tidens krav i en tid, hvor man ellers taler om specialisering?

Kornloven har en række negative virkninger. For det første, at en stigende kornpris vil indvirke på prisniveauet i meget betydelig grad. Det vil skabe stærkt forhøjede leveomkostninger, det vil være at bære ved til inflationen — det, man fra visse partiers side til andre tider taler så meget om at man ikke vil. Endvidere vil en stigende kornpris bevirke stigende jordpriser, hvad der kan fremkalde stigende spekulation, stigende „byopkøb“, ikke mindst fordi mange af disse bylandmænd arbejder med den ekstensive driftsform, kornbruget. Denne stigende jordpris rammer igen de unge, som skal købe. Med de meget dårlige finansieringsforhold står de så svagt, at de må give op — og så har man jo et forøget argument for det krav om sammenlægning, som man selv har fremkaldt. Og det er vel også det, man ønsker.

De små virksomheder har haft en umådelig betydning for det høje stade, dansk landbrug har nået. Hvad har de gjort, siden man nu vil straffe dem? De har hidtil klarer sig pænt; men man kan sagtens lave en lovgivning, der slår dem ud, og så kan man bagefter sige: ja, dér kan man se, de kunne ikke klare sig, vi fik ret! Jeg vil gerne spørge: har det noget med retfærdighed at gøre?

En stigende kornpris kan også være medvirkende til, at vi får en meget høj selvforsyning. Hvad man så ellers vil gøre, den dag vi er selvforsynende og måske skal begynde at tænke på korneksport — og til hvilken pris? — det ved jeg ikke om man har overvejet; den dag vil Danmark

kunne optræde i den store verden som indeklemmt husmand med forældet driftsform.

Jeg har endnu et par bemærkninger om enkelthederne med hensyn til brødkornsordningen. Jeg mener, det er rimeligt, at vi ophører med denne ordning, når den ny høst er afsat, den høst, man har sæt i tiltro til, at ordningen blev opretholdt. Men det er urimeligt at fastholde denne ordning, som giver så store udgifter for samfundet uden at give tilsvarende støtte, hvor det behøves. Vi er ikke uden videre tilbøjelige til at acceptere, at der er spærretid for indførsel af foderkorn fra høst og indtil 31. december. Det er ikke noget særlig liberalt forslag, men hvad der måske er værre, er, at det heller ikke er samfundsøkonomisk forsvarligt. Gang på gang ser vi, at der er visse tider, hvor man kan købe hvedekorn billigt, andre tider, hvor man køber det dyrt, og så vidt jeg har bragt i erfaring, er det gennemgående dyrest i januar-februar, hvor man skal til at købe. Derfor kan dette ikke være samfundsøkonomisk forsvarligt.

Endelig er der spørgsmålet om nedsættelse af basisprisen for foderkorn, når flæskeprisen faldt. Det ærede medlem hr. H. C. Toft var glad for, at bestemmelse herom ikke var med i det nye forslag, det er jeg ikke glad for; jeg vil gerne spørge: hvad er argumenterne for, at man lader dette bortfalde?

Jeg formoder, at jeg med disse betragtninger har motiveret, at det radikale venstre ikke alene ikke kan stemme for forslaget, men må stemme imod.

Vi kan tiltræde rapsordningen uden dog at ville påstå, at det er med nogen større begejstring. Jeg selv er noget betænkelig ved at give en lille produktionsgren en sådan særstilling, ikke mindst da det ser ud til, at de tvungne aftagere ofte sælger en del af den modtagne raps videre og ikke benytter den til det tænkte formål. Man betaler altså afgiften uden at benytte varen, som man sælger videre. Det er altså ikke et spørgsmål om pris, men et spørgsmål om kvalitet.

Jeg vil gerne støtte de krav, der er fremsat om, at hvis en sådan ordning skal gøres permanent, må man se på spørgsmålet om kvalitetsforbedring af rapsen. Men under de givne forhold kan vi anbefale